

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΑΣ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ 335/2024
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή, Ειρηνοδίκη Κύμης, Χλέντζου Μαρία, που ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Χαλκίδας, και τη Γραμματέα Χριστίνα Κοροβέση.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 26η Ιανουαρίου 2024, για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

ΤΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ: 1. _____, με ΑΦΜ _____ και 2. _____, με ΑΦΜ _____, κάτοικοι αμφότεροι του Δήμου Χαλκιδέων, που παραστάθηκαν μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου ΚΟΥΒΑΡΗ ΜΙΧΑΗΛ με ΑΜ 031778 του Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ, ο οποίος κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» (ΑΦΜ 996763330), με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, νόμιμα εκπροσωπούμενη, που δεν παραστάθηκε και 2. Της εταιρίας διαχείρισης απαιτήσεων κατά το Ν. 4354/2015, με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ» και το δ.τ. INTRUM HELLAS Α.Ε.Δ.Α.Δ.Π. με ΑΦΜ. 801215902, που εκπροσωπείται νόμιμα ενεργούσα, εν προκειμένω, δυνάμει της από 16/3/2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων, επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρίας **SUNRISE I NPL FINANCE DESIGNATED ACTIVITY COMPANY**, με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρίας με την επωνυμία «Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.» (ΑΦΜ 996763330), με έδρα στο Δήμο Αθηναίων, που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου _____ η οποία κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 7-7-2023 αίτηση τους (εκούσιας δικαιοδοσίας), που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με ΓΑΚ/ΕΑΚ/3223/50/2023 και προσδιορίστηκε για να συζητηθεί για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως ο πληρεξούσιος δικηγόρος των αιτούντων ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως και στις έγγραφες προτάσεις του, που κατέθεσε επί της έδρας. Η πληρεξούσια δικηγόρος της β' των καθ' ων αρνήθηκε την αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη και ζήτησε την απόρριψή της. Το Δικαστήριο,

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του Κ.Πολ.Δ., αν η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατύπωσης των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι "σαφής" αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευόμενη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατό να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας

διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι τούτο αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεώς του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014).

Επισημαίνεται ότι από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 Κ.Πολ.Δ. προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση των δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευμένη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017). Σύμφωνα εξάλλου με την αιτιολογική έκθεση του Ν. 3869/2010: «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στη περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους. Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας

την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μίας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέρβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους. Τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών». Επίσης, η Αιτιολογική έκθεση του Ν. 4549/2018 με τις διατάξεις του Κεφαλαίου Β', του οποίου τροποποιήθηκε ο Ν. 3869/2010, επισημαίνει ότι οι τροποποιήσεις υπαγορεύτηκαν και για τη «διόρθωση επιμέρους αστοχιών του νόμου, οι οποίες είτε οδηγούσαν σε αδικίες κατά των οφειλετών ή κατά των πιστωτών, είτε εγκυμονούσαν τον κίνδυνο να υποχρεωθεί ο οφειλέτης να καταβάλλει ποσά μεγαλύτερα από την ικανότητα αποπληρωμής του που η ίδια η δικαστική απόφαση προσδιόριζε.

Με την κρινόμενη αίτηση οι αιτούντες εκθέτουν ότι με τη με αριθμό απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, έγιναν δεκτές οι συνεκδικαζόμενες με αριθμούς κατάθεσης αιτήσεις τους, περί υπαγωγής τους στον Ν. 3869/2010, και ρυθμίστηκαν τα χρέη τους κατ' αρ. 8 παρ 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010. Ότι συγκεκριμένα με την ως άνω υπό ερμηνεία απόφαση εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία τους, όπως λεπτομερώς τούτη περιγράφεται στην υπό ερμηνεία απόφαση, για τη διάσωση της οποίας ρυθμίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την πρώτη των καθ' ων ως εξής: Επιβάλλει α) στον πρώτο των αιτούντων την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του προς την πρώτη των καθ' ων το ποσό των 24.505,59 ευρώ, σε διακόσιες σαράντα (240) συνεχείς μηνιαίες δόσεις, διάρκειας είκοσι (20) ετών, ποσού εκατόν δύο ευρώ και δέκα λεπτών (102,10 €) η καθεμία, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός με έναρξη των

3 ο φύλλο της υπ' αριθμ. 335/2024 Απόφασης Ειρηνοδικείου Χαλκίδας
(εκουσία διακιοδοσία)

μηνιαίων δόσεων την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και β) στην δεύτερη των αιτούντων την υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της προς την πρώτη των καθ' ων το ποσό των 49.018.02 ευρώ, σε διακόσιες σαράντα (240) συνεχείς μηνιαίες δόσεις, διάρκειας είκοσι (20) ετών, ποσού διακοσίων τεσσάρων ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (204,24 €) η καθεμία, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός με έναρξη των μηνιαίων δόσεων την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα από τη δημοσίευση της παρούσας απόφασης, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι η διατύπωση της ως άνω υπό ερμηνεία απόφασης αναφορικά με τη ρύθμιση του άρθρου 9.2 του Ν. 3869/2010, ως προς τους αιτούντες είναι ασαφής όσον αφορά τον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου και ότι πρέπει να ερμηνευτεί. Ότι συγκεκριμένα, κατ' αληθινή εκτίμηση του κρινόμενου δικογράφου, θα πρέπει να ερμηνευτεί, εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο ή στο συνολικό κεφάλαιο που ρυθμίστηκε.

Με το περιεχόμενο αυτό η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ. 2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Η β' καθ' ης, όπως εκπροσωπήθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της, με τη δήλωσή της στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου και με τις έγγραφες προτάσεις της αρνήθηκε την αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη και ζήτησε την απόρριψή της.

Όπως προκύπτει από την με αριθμό 1161Γ'/2023 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Αθανάσιου Μπουσδούνη, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι αιτούντες, ακριβές αντίγραφο της αίτησής τους με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση

για τη σημερινή δικάσιμο, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στη πρώτη των καθ' ων η αίτηση. Επομένως, εφόσον αυτή δεν παραστάθηκε κατά την παραπάνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο, πρέπει να δικασθεί ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (αρθρα 318 παρ. 2 και 754 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ.).

Από τα έγγραφα που οι διάδικοι που παραστάθηκαν προσκόμισαν μετ' επικλήσεως, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Με την με αριθμό 69/2019 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου έγιναν δεκτές οι συνεκδικαζόμενες αιτήσεις των αιτούντων περί υπαγωγής τους στον Ν. 3869/2010 και ρυθμίστηκαν τα χρέη τους κατ' αρ. 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ενώ εξαιρέθηκε της εκποίησης και η κύρια κατοικία τους, όπως λεπτομερώς τούτη περιγράφεται στην υπό ερμηνεία απόφαση, για τη διάσωση της οποίας ρυθμίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την πρώτη καθ' ης ως εξής: α) στον πρώτο των αιτούντων επεβλήθη η υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του (ενν. του 33,33 % εξ αδιαιρέτου ποσοστού αυτής) προς την πρώτη των καθ' ων το ποσό των 24.505,59 ευρώ, σε διακόσιες σαράντα (240) συνεχείς μηνιαίες δόσεις, διάρκειας είκοσι (20) ετών, ποσού εκατόν δύο ευρώ και δέκα λεπτών (102,10 €) η καθεμία και β) στην δεύτερη των αιτούντων επεβλήθη η υποχρέωση να καταβάλει για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της (ενν. του 66,67 % εξ αδιαιρέτου ποσοστού αυτής) προς την πρώτη των καθ' ων το ποσό των 49.018.02 ευρώ, σε διακόσιες σαράντα (240) συνεχείς μηνιαίες δόσεις, διάρκειας είκοσι (20) ετών, ποσού διακοσίων τεσσάρων ευρώ και είκοσι τεσσάρων λεπτών (204,24 €) η καθεμία. Ορίστηκε δε με την υπό ερμηνεία απόφαση η καταβολή των ως άνω δόσεων να γίνεται εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, με έναρξη των μηνιαίων δόσεων την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα από τη δημοσίευση της εν λόγω απόφασης, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά τη κρίση του Δικαστηρίου τούτου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει

ότι απομακρυνόμαστε έστω ως ένα βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικώς ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από 20 έως 35 χρόνια, ανάλογα με την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αυτός αποτυπώνεται από την αιτιολογική του έκθεση, κατά τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Εξάλλου, καθώς ο Νομοθέτης ρητώς πλέον ορίζει ότι ο οφειλέτης υποχρεούται να καταβάλει το μέγιστο της δυνατότητας αποπληρωμής του, η οριζόμενη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010 αποτελεί την οροφή και όχι τη βάση υπολογισμού. Αντίθετη ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα τον εκ νέου εγκλωβισμό του υπερχρεωμένου δανειολήπτη σε μία κατάσταση από όπου δεν θα μπορούσε να απεγκλωβιστεί, με την καταβολή υπέρμετρων δόσεων πέραν των οικονομικών του δυνατοτήτων και καταστρατηγώντας το σκοπό και το πνεύμα του Νόμου. Ως εκ τούτου και λαμβανομένης υπόψη της ρυθμιστικής αποκλειστικότητας ως ένας είδος αποκλειστικότητας του Ν. 3869/2010 ως σύνολο στα ρυθμιζόμενα από αυτόν ζητήματα, που αφορά τη σχέση με άλλα ρυθμιστικά συστήματα όπως των τραπεζικών κανόνων, αλλά κυρίως του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως αποτυπώνεται ρητά στην Αιτιολογική του έκθεση ανωτέρω, ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην κοινωνική και οικονομική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι κατ' αυτό τον τρόπο μόνο εξυπηρετείται ο άνω σκοπός του Νόμου.

Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευτεί η με αριθμό 69/2019 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας των αιτούντων μηνιαίας δόσης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας

ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης, η οποία ερμηνεύεται, ως και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην της πρώτης των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ την με αριθμό απόφαση του Ειρηνοδικείου Χαλκίδας, και δη το διατακτικό αυτής, ως προς την διάταξη της για την διάσωση της κύριας κατοικίας των αιτούντων, κατά το ότι το αναφερόμενο σ' αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής.

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, στη Χαλκίδα, την 16/08 /2024, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

